

Opmerkingen door de vrije vakbonden van de Gemeenschap (30 Januari 1957)

Source: Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis, Amsterdam. NVV - J.G. van Wouwe 1945-1973. Stukken betreffende Europese en internationale organisaties. Stukken betr. het Europese Vakbewegingssekretariaat 1969. Algemene Vergaderingen 1959-1969, 48.

Copyright: Internationaal Instituut voor Sociale Geschiedenis / International Institute of Social History

URL:

http://www.cvce.eu/obj/opmerkingen_door_de_vrije_vakbonden_van_de_gemeenschap_30_januari_1957-nl-187865f0-99b4-45bb-9a2c-e8c0fe189d01.html

Date de dernière mise à jour: 05/11/2015

Opmerkingen inzake het ontwerp-verdrag voor de Europese Gemeenschappelijke Markt, overhandigd aan de voorzitter van het Ministers-Comité door de vrije vakbonden van de Gemeenschap (30 Januari 1957)

Het is welhaast overbodig hier te herhalen, dat de vrije vakbonden van Europa steeds voorstanders van de eenwording van Europa zijn geweest. Daarom hebben zij de oprichting van een Europese Gemeenschappelijke Markt, zoals die in de Resolutie van Messina is voorgesteld, onvoorwaardelijk gesteund. Zij zijn van oordeel dat de totstandkoming van een Europese Gemeenschappelijke Markt een beslissende stap in de richting van de Europese eenwording zou zijn.

Er moet echter nadrukkelijk op worden gewezen, dat noch de Europese eenheid, noch de Gemeenschappelijke Markt doel op zichzelf mag zijn. Het hoofddoel is de Europese welvaart te verhogen, het levenspeil van de bevolking aanmerkelijk op te voeren, en Europa in staat te stellen zijn plaats in de wereld opnieuw in te nemen. Om deze reden zijn de vrije vakbonden van mening, dat de Europese Gemeenschappelijke Markt in elk geval moet leiden tot het herstel of het stimuleren van gezonde concurrentie in de Europese economie door bevordering van een rationele verdeling van de arbeid en het scheppen van de voor massaproductie vereiste voorwaarden, opdat Europa zich weer van moderne techniek kan bedienen, en daardoor een maximale economische expansie kan bereiken.

Alleen op deze wijze zal het mogelijk zijn het bovenvermelde hoofddoel in vervulling te doen gaan.

Na de vermoedelijke inhoud van het Verdrag voor de Europese Gemeenschappelijke Markt te hebben onderzocht, moeten de vrije vakbonden van de Gemeenschap vaststellen, dat het desbetreffende ontwerp bij lange na niet aan het doel beantwoordt.

Het ligt niet in onze bedoeling bij het indienen van onze opmerkingen over de belangrijkste hoofdstukken van het ontwerpverdrag te veel in details te treden, noch op secundaire vraagstukken in te gaan, ofschoon ook deze rechtstreeks verband houden met de belangen van de arbeiders.

Derhalve geven wij hieronder onze opmerkingen en suggesties weer over de hoofdpunten: instellingen en begroting, sociale politiek en Europees fonds voor beroepsscholing, mobiliteit van de arbeid, douanerechten en contingenteringen; landbouw, transport, investeringen, associatie van overzeese gebieden.

1. - Instellingen en begroting.

a) Met betrekking tot het institutionele schema van de Gemeenschappelijke Markt moeten de vrije vakbonden van de Gemeenschap tot hun spijt vaststellen, dat de idee van een waarlijk gemeenschappelijke structuur, gebaseerd op democratische beginselen, aanmerkelijk verzwakt is en vervangen door een formulering, die ten aanzien van de uitvoering van de bepalingen van het Verdrag nagenoeg alle nationale soevereine rechten handhaaft. In feite zijn de reële bevoegdheden, die volgens het rapport van deskundigen (Rapport-Spaak) behoorden te zijn voorbehouden aan de Commissie, die verantwoordelijk zal zijn voor het goed functioneren van de Gemeenschappelijke Markt, tijdens de laatste maanden van de besprekingen in een sterk verwaterde vorm voor het grootste deel aan de Raad van Ministers overgedragen.

b) Bovendien biedt het huidige ontwerpverdrag de Assemblee, de collectieve vertegenwoordiging van de bevolking, nauwelijks de mogelijkheid invloed uit te oefenen op de door de Commissie of de Raad van Ministers gevoerde politiek. De vrije vakbonden zijn derhalve van mening, dat naast het aan de Commissie en de Assemblee toegekende recht van initiatief, de volgende procedure behoort te worden gevolgd bij ieder door de Commissie gedaan en door de Assemblee goedgekeurd voorstel. Indien de Raad van Ministers meent een voorstel niet ongewijzigd te kunnen goedkeuren, doet de Raad een voor de Commissie en de Assemblee aanvaardbaar tegenvoorstel. (In dit verband zou een dienovereenkomstige procedure moeten worden uitgewerkt, waarin een minimum tijdbestek wordt vastgesteld, na afloop waarvan uitvoering zou moeten worden gegeven aan hetgeen het voorstel of het tegenvoorstel inhoudt.)

c) Met het voorbeeld van de institutionele opbouw van de EGKS voor ogen en zonder in een lange

argumentatie te vervallen, daar de argumenten reeds bekend zijn, stellen de vrije vakbonden voor, dat hun een zetel wordt toegekend in de Commissie; hun vertegenwoordiger zou of door de andere leden van de Commissie als gecoopteerd lid moeten worden gekozen of op voordracht van de vakbonden rechtstreeks door de Raad van Ministers moeten worden benoemd.

d) Volgens de laatste berichten zou het de bedoeling zijn een Economische en Sociale Raad in te stellen voor Euratom en de Gemeenschappelijke Markt tezamen. Er schijnt nog geen besluit te zijn genomen over de samenstelling van deze Economische en Sociale Raad, die vermoedelijk uit honderd leden zal bestaan. De vrije vakbonden dringen erop aan, dat de werknemers via de vakbonden in deze Raad vertegenwoordigd zullen zijn door een gelijk aantal leden als de werkgevers daarin zullen hebben; het woord werkgevers bedoeld in de ruimste zin en niet in de beperkte zin van industrieel of hoofd van een grote onderneming.

e) De vrije vakbonden zijn tevens van oordeel, dat deze Raad het recht van initiatief moet bezitten om elk economisch of sociaal aspect van beleids- en functioneringsvraagstukken van de Gemeenschappelijke Markt te bestuderen en om waar nodig voorstellen in te dienen. Hieruit vloeit o.a. voort, dat op verzoek van een deel der leden (bijvoorbeeld een derde) vraagstukken op de agenda van een zitting van de Raad, binnen een bepaalde periode bijeen te roepen, moeten worden geplaatst.

f) Het Verdrag zou alle instellingen van de Gemeenschappelijke Markt dwingend moeten voorschrijven het advies van de Raad in te winnen over elke voorgenomen maatregel of actie.

g) De Economische en Sociale Raad moet eveneens het recht hebben paritaire commissies op Europees niveau te benoemen, indien dit nodig blijkt, voor het oplossen van een vraagstuk in een bepaalde industriële of economische sector.

h) Met betrekking tot het Hof van Justitie, dat naar het schijnt afzonderlijk voor de Gemeenschappelijke Markt en Euratom zal worden opgericht zonder enige verbinding met het Hof van Justitie van de EGKS, zijn de vrije vakbonden van mening, dat zij het recht moeten hebben, evenals voor het Hof van Justitie van de EGKS, een lid van het Hof aan te wijzen.

i) Begroting. De financiële middelen van de Gemeenschappelijke Markt moeten onafhankelijk van nationale begrotingen gewaarborgd zijn, bijvoorbeeld door bijzondere belastingen of een directe heffing.

2. - Sociale politiek.

a) De voornaamste doelstelling van de sociale politiek moet vanzelfsprekend zijn: de verbetering van de sociale voorwaarden in Europa; de meest efficiënte organisatie van de economie is slechts een middel om dit doel te bereiken. Te dien einde moet het Verdrag voorzien in een nauwkeuriger omschrijving van de verplichtingen die de Raad van Ministers en de Commissie moeten naleven, teneinde een waarlijk actieve sociale politiek te voeren. Het experiment van de EGKS heeft bewezen, dat de goede bedoelingen van de uitvoerende organen van de Gemeenschappelijke Markt dikwijls tot mislukking zullen zijn gedoemd, indien deze verplichtingen niet duidelijk en ondubbelzinnig in het Verdrag zijn omschreven. Het is in geen enkel opzicht voldoende te stellen, dat uit economische ontwikkeling automatisch sociale vooruitgang zal voortvloeien. Daarom moet duidelijk en nauwkeurig worden gesteld, dat iedere in het kader van de Gemeenschappelijke Markt voorgenomen maatregel gericht moet zijn op opvoering van het levenspeil en het welzijn van de aan de Gemeenschappelijke Markt deelnemende volken en in overeenstemming moet zijn met een politiek van volledige werkgelegenheid.

b) Er is overeenstemming over bereikt, dat het streven in de eerste fase van de overgangperiode geconcentreerd dient te zijn op sociale harmonisering, in het bijzonder met betrekking tot de arbeidstijd, betaling van overwerk boven de 40-urige werkweek, en gelijk loon voor mannen en vrouwen. De kwestie van betaalde vakantie en betaalde feestdagen schijnt bij de sociale harmonisering geen moeilijkheden meer op te leveren.

c) In dit verband zijn de vrije vakbonden van mening, dat verdere uitwerking van de politiek voor sociale

harmonisering, zoals aanpassing van lonen en sociale uitkeringen aan het hoogste peil, vergezeld moet gaan van een politiek van monetaire coördinatie, omdat het anders ondenkbaar is, dat bepaalde landen hun loonpeil en overige arbeidsvoorwaarden zullen aanpassen aan die van bepaalde andere landen.

d) Deze coördinatie van de monetaire politiek der verschillende landen zal bovendien noodzakelijk blijken naarmate de Gemeenschappelijke Markt haar verwezenlijking nadert.

e) Teneinde een dergelijke politiek te waarborgen en in het bijzonder tijdens de eerste fase van de overgangperiode de bovenbedoelde sociale harmonisering te kunnen doorvoeren, zal men een bijzondere commissie moeten instellen. Indien deze commissie wordt ingesteld, moeten de vrije vakbonden daarin een vertegenwoordiging te mogen hebben, die minstens gelijk is aan de vertegenwoordiging van de werkgevers.

Het zou ook mogelijk zijn voor deze speciale taak een sub-commissie van de Economische en Sociale Raad te benoemen.

3. - Europees Fonds voor beroepsopleiding en mobiliteit van de arbeiders.

Met betrekking tot de samenstelling van de Beheerscommissie van dit fonds stellen de vrije vakbonden met voldoening vast, dat het ontwerp-verdrag voorziet in een gelijk aantal vertegenwoordigers van arbeiders en werkgevers.

a) Indien het waar is, dat in dit hoofdstuk van het Verdrag een beperkende clausule is opgenomen volgens welke de landen dan alleen de overeenkomstig dit artikel gedane uitgaven uit het fonds terugbetaald kunnen krijgen, wanneer de omgeschoolde arbeidskrachten minstens zes maanden hun nieuwe beroep hebben uitgeoefend en minstens zes maanden in hun nieuwe woonplaats gevestigd zijn, dringen de vrije vakbonden erop aan, dat deze clausule uit het Verdrag wordt gelicht, daar deze aanleiding kan geven tot onrechtvaardigheden en ingewikkelde procedures.

b) De vrije vakbonden beschouwen het als vanzelfsprekend, dat dit Europese Fonds rechtstreeks uit de begrotingsmiddelen van de Gemeenschappelijke Markt wordt gefinancierd, en zijn van mening, dat in het ontwerp-verdrag moet worden bepaald, dat er voldoende middelen ter beschikking van het Europese Fonds moeten worden gesteld, opdat het fonds de aan hem toevertrouwde opdrachten ook zal kunnen uitvoeren.

4. - Gemeenschappelijke douanetarieven tegenover derde landen en contingenteringen.

a) De vrije vakbonden juichen het beginsel toe van een gemeenschappelijk stelsel van douanetarieven tegenover derde landen. Zij wensen echter te waarschuwen tegen het gevaar, dat dergelijke gemeenschappelijke tolmuren in zich sluiten in die zin, dat bepaalde landen de kosten van levensonderhoud zullen zien stijgen en dat een daling van de kostprijzen, die men ervan verwacht, juist wordt tegengehouden. Daarom eisen de vrije vakbonden maatregelen ter voorkoming van deze ontwikkeling.

b) Het spreekt evenzeer vanzelf, dat de Gemeenschappelijke Markt de pogingen, die worden ondernomen met het doel een geleidelijke en wederzijdse verlaging van douanetarieven en kwantitatieve beperkingen op wereldgebied te bereiken, dient te bevorderen en niet te belemmeren.

5 - Landbouw.

Gezien de tegenwoordige stand der onderhandelingen tussen de zes ledenstaten, hebben de vrije vakbonden de indruk, dat de landbouwprodukten min of meer zullen worden uitgesloten van de positieve resultaten van de Gemeenschappelijke Markt.

a) Teneinde de onvermijdelijke moeilijkheden die zich zullen voordoen gedurende de overgangperiode bij het toepassen van de op industriegoederen toe te passen methodes ter verwezenlijking van de Gemeenschappelijke Markt ook op de landbouw te boven te komen, is de invoering van een systeem van minimum prijzen overwogen. Deze minimum prijzen zouden door ieder land afzonderlijk voor de eigen

produktie worden vastgesteld en toegepast op voorkeur-exporten van de andere landen der Gemeenschap naar het bewuste land. De vrije vakbonden beschouwen een dergelijke oplossing als onaanvaardbaar, omdat deze methode, gecombineerd met het gemiddelde douanetarief voor derde landen (dat voor landbouwproducten bijzonder hoog is) uit zou lopen op een versterking van het protectionisme in de landbouw, in plaats van een geleidelijk verdwijnen daarvan op Europees peil te bevorderen. Dit zou dan voor de bevolking van enkele landen een aanzienlijke stijging van de kosten van levensonderhoud tengevolge hebben, waardoor de arbeiders een sterk gevoel van wantrouwen tegen de Gemeenschappelijke Markt en de Europese Idee zouden krijgen. Dientengevolge menen de vrije vakbonden, dat wat er ook gebeurt, geen individueel lidstaat de vrijheid mag hebben minimum prijzen vast te stellen en dat deze vaststelling collectief dient te geschieden.

c) Aan de andere kant moeten tijdelijke oplossingen worden gezocht teneinde een verhoging van de kosten van levensonderhoud te voorkomen, die het gevolg zouden kunnen zijn van bepaalde maatregelen, tijdens de overgangsperiode te nemen om van nationale op Europese landbouw over te schakelen. Aldus zou men moeten streven naar compromissen om het verschil tussen wereldprijs en binnenlandse prijs te overbruggen; maar in geen geval mogen de prijzen van landbouwproducten die de consumenten te betalen hebben worden vastgesteld volgens de duurste en minst rationele producenten.

Het allerbelangrijkste is het geleidelijk vinden van Europese oplossingen voor de landbouwproblemen, en juist op dit gebied, meer dan op enig ander, moet het eerste doel van de oprichting van de Gemeenschappelijke Markt gelegen zijn in een opvoering van de produktiviteit en het uit de weg ruimen van verouderde produktiemethoden.

6. - Transport

a) De vrije vakbonden van de Gemeenschap nemen er met leedwezen kennis van, dat de beoogde oplossing van de integratie van het transport volstrekt onbevredigend is. Volgens hun opvatting is de enig juiste oplossing van dit vraagstuk de in de Resolutie van Messina beoogde, die voorziet in een Europees opstel van waterwegen, autowegen, geëlektriseerde spoorwegen en gestandaardiseerde uitrusting en een onderzoek naar betere coördinatie van deze verschillende transportmiddelen.

b) Welke technische oplossing ook zal worden gevonden voor de noodzakelijke coördinatie van het Europese transport, het is van de grootste betekenis, dat onmiddellijk de nodige maatregelen worden getroffen om te voorkomen, dat discriminaties in de tarieven worden toegepast door individuele staten tegenover hun partners.

7. - Europese Investeringsbank

De vrije vakbonden zijn van gevoelen, dat het aan de Europese Investeringsbank te verstrekken kapitaal volkomen ontoereikend is vergeleken met de te vervullen opdrachten, terwijl de beoogde commercialisering van de credietverleningsprocedure het gevaar doet ontstaan, dat de verbetering en verruiming van de infrastructuur der onderontwikkelde gebieden niet ten volle kunnen worden verwezenlijkt uit een oogpunt van tijd en omvang.

De functies van de Europese Investeringsbank, zoals de ontsluiting van de onderontwikkelde gebieden van Europa of bijvoorbeeld de modernisering van de industrie, raken veelal de rechtstreekse belangen van de arbeider. De vrije vakbonden eisen derhalve rechtstreekse vertegenwoordiging in een van de leidende organen van deze Bank, bijvoorbeeld door coöptie.

8. - Associatie van overzeese gebieden.

De vrije vakbonden zijn steeds voorstander geweest van een gemeenschappelijke maximale inspanning gericht op economische en sociale ontwikkeling van de overzeese gebieden. Onder de tegenwoordige verhoudingen staan zij er center op, dat de in overweging zijnde associatie van deze gebieden met de Europese Gemeenschappelijke Markt geen hinderpaal mag worden voor de politieke evolutie en de

menselijke aspiraties van de bevolkingen dezer gebieden.